

תת"ע (עכו) 5690-11-23 - גיא בקה נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 5690-11-23 - גיא בקה נ' מדינת ישראל לשלום עכו

תת"ע (עכו) 5690-11-23

גיא בקה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[05.12.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 30.10.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 25.11.2024.

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שענייני בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה אשר התנגדה לה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות וזאת מהנימוקים הבאים:

בישיבה מיום 15.04.2024 כפר המבקש במיוחס לו, ובית המשפט קבע את התיק לשמיעת ראיות הצדדים ליום 30.10.2024. בית המשפט ציין ברחל ביתר הקטנה כי ככל והנאשם לא יתייצב לדיון, אזי ישפט בהעדרו; בבוא היום, הנאשם לא התייצב לדיון ואכן נשפט בהעדרו.

כעת מבקש המבקש להורות על ביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו מהטעם שלא עלה בידו להתייצב לדיון, שכן באותו יום היה לאחד מילדיו קושי אשר חייב אותו להישאר עימו. עוד ציין המבקש כי על רקע ההסלמה הביטחונית אשר הייתה בצפון, הוא עזב את ביתו בשוב טל-אל ועבר להתגורר במרכז הארץ. המבקש ציין את הקשיים היומיומיים עימם התמודדה המשפחה על רקע המלחמה ותיאר את הסיבה בעטייה לא התייצב כך: "אשתי עצמאית ופרנסתה נפגעה מאד מהמלחמה ואני עושה כל שיכולתי לפנות לה זמן בכדי שתוכל לייצר הכנסה כלשהי, לכן החלטתי שאני יטפל בעניין הילדים במחיר אי הגעה לבית משפט. (אמרתי לעצמי אתמודד עם זה אחרי זה)".

הסיבה לאי התייצבות המבקש לדיון אינה מניחה את הדעת - תחילה אציין כי המבקש לא תמך את בקשתו באף מסמך אשר יש בכוחו ללמד כי המשפחה אכן העתיקה את מקום מגוריה למרכז הארץ, זאת ועוד, המבקש לא נימק מדוע לא טרח להגיש בקשה לדחיית מועד הדיון מבעוד מועד, כאשר עסקין בפעולה פשוטה ביותר אותה ניתן לבצע בקלות יתירה. למרות שהמבקש הבין כי יהיו השלכות לאי התייצבותו הוא בכל זאת בחר לשבת בחיבוק ידיים ולא הניד עפעף; את הבקשה לביטול פסק הדין בהעדר הגיש המבקש רק בחלוף כחודש מהמועד בו נשפט בהעדר. לאור האמור, אין למבקש אלא להלין על עצמו.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו. הגם שהמבקש כפר בעבירה המיוחסת לו והתיק נקבע לשמיעת ראיות, אין בדבר כדי להוכיח עיוות דין. נקבע זה מכבר בפסיקה כי כפירה בעבירה אין בה כדי לבסס עיוות דין ואין בה להביא לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר. ראה בעניין זה דבריו ביהמ"ש העליון ברע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מ"י, (ניתן ביום 23.2.04) לפיהם:

"העובדה שהמבקש כפר בפני השוטר שרשם את הדו"ח ובפני בית המשפט אין משמעותה שיש לבטל את פסק הדין כדי למנוע עיוות דין. לשיטה זו - כל מי שכופר ולא התייצב זכאי לביטול פסק-דין, ולא היא".
כן ראה קביעת בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ת 42317-04-24 זובידאת נ' מ"י, שם נקבע כי:
"כפירתו של המערער בדברי השוטר, אינה הופכת את התשתית הראייתית על פניה, שהרי לפי שיטה זו כל הכופר הרי שיש לבטל את פסק הדין שניתן בהעדרו, ולא היא".

ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. המבקש כאמור לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

אין גם מקום להורות על הקלה בעונשו של המבקש שכן בית המשפט קם מכסאו זה מכבר.
לאור האמור, הבקשה נדחת ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).
זכות ערר כחוק.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' כסלו תשפ"ה, 05 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.